

בבוקר לפני התחלת התפלה, יאמר:

הַרְיַנִי מִגְלַה דְעֵתִי, שְׁמַעְתָּה וְעַד מָחָר, בְּכָל-פַּעַם שְׁאֲזַכִּיר שֵׁם אֲדָנוּ"ת
הַמְּבָרָךְ, תִּהְיֶה כּוֹנְנֵתִי אֲדוֹן הַכֹּל, יְחִיד וּמְיֻחָד. וּבְשֵׁם הַנִּכְתָּב
הַרְי"ה בְּרוּךְ הוּא וְנִזְכָּר בְּאֲדָנוּ"ת, תִּהְיֶה כּוֹנְנֵתִי הִיא הוּה וְיִהְיֶה, אֲדוֹן
הַכֹּל יְחִיד וּמְיֻחָד. וּכְשֶׁאֲזַכִּיר שֵׁם אֱלֹהוֹת יִתְבָּרַךְ, תִּהְיֶה כּוֹנְנֵתִי: שָׁר
וּמוֹשֵׁל, תִּקְיָה, בְּעַל הַיְכָלָת, וּבְעַל הַפְּחוֹת כָּלֶם, עֶלְת הָעֲלוֹת וְסִבַּת
הַסְּבוֹת, וְשְׁלִיט עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת.

עצה זו אינה מועילה לפסוק ראשון של קריאת שמע.

מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי הַבִּי"ת בְּדִגְשׁ חֶזֶק נִשְׁמַתִּי בַּחֲמֵלָה, יִפְסִק מֵעַתָּה
רַבָּה אֲמוֹנְתְךָ:

בסודו יעב"ץ כתוב שמיד אחרי "מוודה אני" יוסיף לומר: יְהִי רְצוֹן, שִׁיְהֵא לְבִי נִכּוֹן
וּמְסוּר בְּיָדֶי, וְלֹא אֶכְעַס וְלֹא אֶכְעִיֶּךָ.

יטול ידיו ג' פעמים לסירוגין, ואין לנגב כשהוא מברך, אלא קודם שינגב יברך, ואם הוא צריך לנקביו
אינו מברך ענט"י, אלא אחר הנטילה והניגוב, הולך לבית-הכסא ואח"כ נוטל ידיו ומברך ענט"י ואשר
יצר, (ואפילו יכול להעמיד עצמו עד פרסה אין לברך ענט"י עד שיעשה צרכיו), אבל אם אין צריך
לנקביו אלא שמביא עצמו לידי כך, יש לברך ענט"י מיד אחר הנטילה הראשונה. במה דברים אמורים
לצרכים גדולים, אבל לצרכים קטנים יעשה נט"י אחת אחר עשיית צרכיו. (שו"ת איש מצליח כרך
א' סי' א' בתוכן העניינים).

בְּרוּךְ אֱתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וְעַל הַיְכָלָת
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְרָצוֹנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם:

ברכות השחר

לְנִגְדֵי תָמִיד

כל פעם שעושה צרכיו בין קטנים ובין גדולים, אחר שיטול ידיו יברך ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, אֵלֵינוּ, וְיָדוּעַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, שְׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יֵצֵר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה, וְיִבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, שְׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים אֶפְלוֹ שָׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, רוֹפֵא כָּל-בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

יסמך ברכת "אלהי נשמה" לברכת "אשר יצר"

אֱלֹהֵי, תְּקִיף בְּעַל הַיְכוּלָתְךָ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם יִפְסִיק מֵעַט נְשָׁמָה שְׁנַתָּת הַבִּי"ת בְּדָגֶשׁ חֻזַּק בִּי טְהוֹרָה, אַתָּה בְּרָאֲתָהּ, אַתָּה יִצְרָתָהּ, אַתָּה נִפְחָתָהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ בְּקַרְבִּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלְהָ מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֵתִיד לְבָא. כָּל-זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקַרְבִּי, מוֹדָה (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֶת: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, אֵלֵינוּ, וְיָדוּעַ לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, שְׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים אֶפְלוֹ שָׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, רוֹפֵא כָּל-בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

באשר יצר ובאלהי נשמה עונה: קדיש - חמשה אמנים ואיש"ר עד ראמיר בעלמא. קדושה - קדוש וברוך. מודים ררבנן - תיבות "מודים אנתנו לך" בלבד. ברכו - עונה. אמן דברכות - אינו עונה.

ברכות השחר

כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל,
 הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לַשְּׁכוּי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עוֹרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּשׁ עֲרָמִים הַמִּ"ם בְּדָגֵשׁ חוֹק:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לַיֶּעָף כַּחַ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱדַנִּי יֵהוּדוּנְהִי אֲדוֹן הַכֹּל, אֱלֹהֵינוּ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם תִּקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת

בברכות השחר אינו עונה כלום, אלא ביניהן.

http://www.pray.co.il

ברכות השחר

לנגדי תמיד

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׁמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּכִּין מִצְעָדֵי גֵבֶר:

ביום הכפורים ובתשעה באב אין מברכים ברכת "שעשה לי כל צרכי". והאבל מברכה, אע"פ שאסור בעילת הסנדל. ומ"מ המברך גם בת"ב ויוה"כ, יש לו ע"מ לסמוך, אם נועל את מנעליו הרגילים במוצאי ת"ב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׂמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה לִי כָּל-צָרְכֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׂמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׂמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֶרֶת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׂמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי: (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֶת: גּוֹיָה).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׂמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשִׂנִי עֶבֶד: (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֶת: שְׁפָחָה).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵהְיֶה הוֹד וְיִהְיֶה יִשְׁחָרְצֵנוּ וְיִשְׂמַח בְּעַל הַיְכוּלָתוֹ וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֹא עֲשִׂנִי אִשָּׁה: (הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֶת

בלי שם ומלכות: בְּרוּךְ שְׁעֲשִׂנִי כְרָצוֹנוֹ).

ברכות השחר

13

לְגַגְדֵי תְמִיד

שְׁוִיטֵי יְהוָה יִחַי

אין השומע עונה אמן אחרי ברכת "המעביר חבלי שינה" וכו', אלא רק אחרי סיום הברכה – "בא"י גומל חסדים טובים" וכו'.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה וַיְהִי

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר חֲבָלֵי תִקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

שָׁנָה מֵעֵינַי, וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי.

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה וַיְהִי

וְאֱלֹהֵי תִקְיָה בְעַל הַיְכוּלֹת וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם אֲבוֹתַי,

שֶׁתַּרְגִּילֵנִי בְּתוֹרָתְךָ, וְתַדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאֵל

תְּבִיאֵנִי לַיְדֵי חֶסֶד, וְלֹא לַיְדֵי עֹז, וְלֹא לַיְדֵי

נִסְיוֹן, וְלֹא לַיְדֵי בְזִיוֹן. וְתַרְחִיקֵנִי מֵיֵצֵר הָרָע,

וְתַדְבִּיקֵנִי בְּיֵצֵר הַטּוֹב. וְכַף אֶת יִצְרֵי

לְהַשְׁתַּעֲבֹד-לָךְ. וּתְנַנֵּי הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם,

לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל-רוֹאֵי,

וּגְמִלְנֵי חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: אֲדוֹן הַכֹּל הַיְהוָה וַיְהִי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדוֹן הַכֹּל וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתַי, שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם מֵעַיִ

פָּנִים, וּמַעֲזוֹת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, מֵיֵצֵר רָע, מִחֲבֵר

רָע, מִשָּׂכֵן רָע, מִפֹּגֵעַ רָע, מֵעֵין הָרָע, וּמִלְשׁוֹן

http://www.pray.co.il

בְּרוּכוֹת הַשַּׁחַר

הָרַע, מִדֵּין קָשָׁה, וּמִבַּעַל דֵּין קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא
בֶּן-בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶּן-בְּרִית:

ויש נוהגים להוסיף: וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתְּצִילֵנִי מִמְּלַשְׁיָנוֹת, מֵעֲדוֹת
שָׁקֶר, מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מֵעֲלִילָה, מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה, מִחֲלָאִים רָעִים
וּמִמְקָרִים רָעִים, מִשְׁטָן הַמְּשַׁחֵת וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּהֶנֶם:

❁ בְּרוּכוֹת הַתּוֹרָה ❁

יכוין בברכה זו מאד, ויכוין לפטור כל מה שילמד ביום ובלילה עד שישן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵאֱהוֹנָהי הִיא הוֹרָה וַיְהִיהָ,

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ תַקִּיף בְּעַל הַיְכוּלָת
וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה: וְהֵעֲרַב נָא

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲדוֹן הַכֹּל, יֵאֱהוֹנָהי הִיא הוֹרָה וַיְהִיהָ, אֶת דְּבָרֵי

תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

וְנַהֲיֵה אֲנַחְנוּ וְצִאצְּאֵינוּ וְצִאצְּאֵינוּ צִאצְּאֵינוּ

וְצִאצְּאֵינוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ

וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהוֹנָהי

הִיא הוֹרָה וַיְהִיהָ, אֲדוֹן הַכֹּל, הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, יֵאֱהוֹנָהי הִיא הוֹרָה וַיְהִיהָ,

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ וּבְעַל הַיְכוּלָת
וּבְעַל הַכּוֹחוֹת כּוֹלֵם

מִכָּל-הָעַמִּים, וְנָתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ

תקון הנפש

אֶתְּהָ יְהוָה אֲדַבֵּר ^{יֵאֱהוֹנָה} הִיא הוֹרֵה וְיֵהִיָּה, ^{אֲדוֹן הַכֹּל} נֹתֵן הַתּוֹרָה: [☆]

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲדַבֵּר ^{יֵאֱהוֹנָה} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר

אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְּבַרְכוּ

אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם: יְבָרְכֵךְ יְהוָה אֲדַבֵּר

וַיִּשְׁמְרֵךְ: יָאֵר יְהוָה אֲדַבֵּר ^{יֵאֱהוֹנָה} | פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיַּחֲנֵךְ: יִשָּׂא יְהוָה אֲדַבֵּר ^{יֵאֱהוֹנָה} | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ

שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי

אֲבָרְכֵם:

בספר "סגולות ישראל" (מערכת ד' אות א') מובאת סגולה להנצל מכל דאגה ולהיות כל היום שמח וטוב לב, לומר שלש פעמים אחרי ברכות השחר בלי הפסק דבור כלל:

מִיכָאֵל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, שֶׁר וְאַפּוֹטְרוֹפּוֹס שֶׁל יִשְׂרָאֵל: